

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXXXIX. De Insignibus. vid. Rubr. de Imaginibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

IV.

Inquiſitio vel generalis eſt vel ſpecialis Mev. Conf. 74. n. 21. Brunnem. in Proceſſ. Inquiſit. c. 2. n. 4. ſeqq. illa eſt, per quam inveſtigatur corpus delicti. Mev. Conf. 74. n. 1. & ad eam iudex ex conjecturis procedere poteſt. Mev. Conf. 72. numero 7.

V.

Inquiſitio incerta minime admittenda, ſed pro nulla reputanda. Bald. conf. 259. n. 2. lib. 1. Jaſ. in §. curare. num. 17. Inſt. de action. Marant. in ſpecul. tit. de inquiſit. n. 37. Farin. 1. conf. 86. n. 59.

VI.

Inquiſitionis defectum non ſupplet vera confeſſio. Bald. poſt Innocent. in l. 1. n. 30. C. de confeſſ. quem allegat Fulgoſ. in l. 1. n. 3. in fin. ff. eod. & in l. ſi confeſſus. num. 2. ff. de cuſtod. reor. Lanfranc. in cap. quoniam contra. verb. confeſſio. num. 21. extr. de probat. Farin. 1. conf. crim. 86. numero 61.

VII.

Inquiſitionem non ſupplet denunciatio. Farin. d. conf. crim. 86. num. 52. quia ex ea non inducitur diverſus ac ſeparatus procedendi modus, ſed tantum iudici aperitur via ad inquirendum & inquiſitionem formandam, & ita in praxi ſervari tradit Angel. de maleſic. nec non ad denuncia- tionem. n. 4. verſ. praterea dico. Papiens. in pract. §. fin. q. 7. in pr. & verſ. q. vero.

VIII.

Inquiſitio formari non poteſt, ubi non adest delictum. Farin. 1. conf. crim. 70. n. 7. Alberic. in l. prator. §. praterea. ff. de injur. Marſil. conf. 128. n. 25. Riminald. conf. 327. num. 29. lib. 3. imò inquiſitionem corrumpere, ubi crimen non eſt punibile, conſtituant Marſil. in pract. crim. §. conſtante in fin. & conf. 128. n. 5. Pariſ. conf. 171. n. 27. in quarto. Dominic. Ludov. Cat. conf. 99. n. 12. conf. crim. Bertazol. 1. conſult. decif. conf. 45. num. 1.

CAP. LXXXVII.

De Inſcriptione.

Axioma 1.

In opere publico munificentia ejus qui pecuniam legavit ad id, non nomen ædificantis vel alterius ambitioſi inſcribi debet. l. 4. in fin. de admin. rer. ad Civit. pertin. Et, ſi ædificia reparentur, non nomina & inſignia Renovatorum ſed primorum autorum ſunt aſſigenda l. 16. in fin. de Uſufr. leg. Perez. C. de admin. rer. p. n. 7. vel Principis l. 3. §. 2. ff. de oper. publ. vid. Perez. C. de diverſ. præd. urban. n. 6.

II.

Nemo gaudet privilegiis cohortalium, ſcholarium &c. niſi Matriculæ prius inſcriptus fuerit l. 10. C. de cohort. & Princip. Brunnem. C. eod. Col. 3. quamprimùm autem quis inſcriptus eſt, Privilegiis ſtatim gaudet, non demum ſi aliquandiu in officio ſe bene geſſit. Brunnem. ibid. Col. 4.

III.

Inſcriptio in librum civitatis publicum fit ſalvo jure tertii. Mev. Conf. 7. n. 57.

IV.

Inſcriptio Clavicularia die heimliche Klage

apud Stetinenſes uſitata explicatur à Mev. Conf. 62. n. 33.

V.

Inſcriptio ab accuſatoribus olim fieri debuit & ſimilitudine ſupplicii eos obſtrinxit, quod hodiè paſſim à foro receſſit. Ziegl. Jus Can. p. 905. 907.

CAP. LXXXVIII.

De Inſeparabilibus.

Axioma 1.

Inſeparabilem inſeparabile eſt iudicium. Alvorat. in cap. un. §. ſi quis de manſo. 5. n. 5. ſi de inveſtitur. feudi. 1. feud. 4. Weſenb. 2. conf. 69. n. 17. hinc qui rem ab aliâ inſeparabilem emit, tenetur vel alteram etiam emere vel rem eam reſtituere. Brunnem. ad l. 7. C. de agric. & cenſit. numero 4.

II.

Quæ inſeparabilia ſunt, ea nec caſſari queunt. l. ſi mulier. 50. §. ex aſſe ff. de jure dot. Weſenb. 1. conf. 8. n. 20.

CAP. LXXXIX.

De Inſignibus. vid. Rubr. de Imaginibus.

Axioma 1.

Inſignia in Curia aliſque locis publicis, an deſen Thoren/Kirchen/Rathhäuſern depicta probant juridiſtionem dominorum. Weſ. Conf. 21. n. 89. & in mag. Cod. ut nemo priv. tit. præd. in Eccleſiis verò inſculpta arguunt jus patronatus. Menoch. L. 3. præſ. 130. n. 31. & L. 2. præſ. 59. n. 2.

II.

Moris eſt inter nobiles, ut ultimo familiæ maſculo deſuncto inſignia frangantur ſimulque cum eo ſepeliantur, daß der Schild und Helm des Geſchlechts zerbrochen und mit ihm begraben werde. Wehn. obſ. Pract. verb. Helm un Schild.

III.

Inſignia officii poteſt portare qui habet officium. L. 1. ff. de offic. proconf. hinc inſignia Doctores vel militiæ non poteſt ferre qui non eſt doctor vel miles. Bart. de inſign. & arm. col. 1.

IV.

Inſignia reorum criminis læſe majestatis ubicunq; depicta in perpetuam ignominiam tolli & deſici ſolent. L. 24. ff. de pen. Gail. Lib. 2. de P. P. cap. 6. n. 34. Schneidev. in §. 12. Inſt. de action. n. 22.

De inſinuatione donationis vid. donatio.

CAP. XC.

De Inſolito.

Axioma 1.

Inſolita ſunt, de quibus cogitari non potuit, ſed quæ præter opinionem ex caſibus de novo evenientibus oriuntur Mev. P. 5. dec. 118. n. 4.

II.

Quod inſolitum eſt, licitum non eſt, & e contrario quod ſolitum etiam impunitum. Joh. Baptiſt. Cuccialup. in tract. de ludis. q. 17. num. 72.